

Hopptävlingarna i belgiska Antwerpen är årets första utomhus och startar laddningen inför EM i Göteborg i augusti. Henrik von Eckermann och hans Cantinero.

Henkes bästa tid är nu

Nog kan man säga att han slagit igenom, hoppryttaren Henrik von Eckermann. Från att ha varit den som hamnat vid sidan av pallen har han nu klivit in i den yppersta eliten. En världscupseger i Göteborg följdes upp av en tredjeplats i världscupfinalen i Omaha, USA. Häst & Ryttare tog rygg på den svenska stjärnan när utomhussäsongen började i Antwerpen. En säsong där målet är EM i Göteborg i augusti.

TEXT OCH FOTO: JÖRGEN CARDELL

Henrik von Eckermann har tagit flera långa kliv på kort tid. Han har lämnat det jobb han hade under tretton år, som en del i tyske hoppstjärnan Ludger Beerbaums stall och har nu öppnat eget utanför Bonn i Tyskland. Han har tagit det efterlängtrade steget upp på pallplatserna och han lyser av självförtroende. Men till tävlingen den här helgen, i belgiska Antwerpen, kör han ensam i sin lilla lastbil. Ingen hästskötare reser med - bra karl reder sig själv. Men visst har han personal. Topphästen Mary Lou har precis stigit på flyget för att i förväg resa till stortävlingar i Shanghai i Kina med hjälp av hästskötarna Isabella Håkansson och Tiia Karhu.

- Om det behövs så sköter jag mig själv på tävlingar, säger Henrik von Eckermann under tiden som han borstar Yajamila i stall nummer 5 på Jumping Antwerpen, tävlingsplatsen där vi möts för den här intervjun.

- Jag tycker också om att köra själv. Är avståndet så att jag kan köra på en dag så fungerar det. Härifrån och hem till Bonn är det ungefär 25 mil.

Jumping Antwerpen är den första tävlingen under årets utomhussäsong.

- Det är helt annorlunda mot inomhus, så man vet aldrig hur det ska gå, säger Henrik.

På framridningen sitter han och skrittär sin häst och skrattar tillsammans med tyskarna Daniel Deusser och Christian Ahlmann. Tröttnar han på att prata tyska kan han alltid umgås med svenskar som Peder Fredricson och Rolf-Göran Bengtsson, alla lika sugna på att komma i gång med utomhussäsongen som i år når sin höjdpunkt vid EM i Göteborg i augusti.

- Jag tror att Henrik kommer att vinna EM, säger Daniel Deusser som till helt nyligen toppade världsrankingen.

Han har sina hästar i samma stallrad som Henrik under den här tävlingen och är en av dem som Henrik gärna hänger med under lediga stunder.

MÖTE MED

Henrik von Eckermann

HENRIK VON ECKERMANN

Ålder: 35 år.

Bor: Bonn, Tyskland.

Familj: Mamma, pappa och två bröder.

Meritlistan: "Jag kom trea i Longines FEI World Cup-finalen i Omaha i år. Jag har ett lagbrons från EM i Herning 2013 och jag vann världscupdeltävlingen i Göteborg i februari."

Hästar i stallet: Tio stycken. Mary Lou, Yajamila och Cantinero är förstahästarna.

Bästa ridminnet: "Min första Nations Cup i Aachen, Tyskland, 2008. Det var där det hela började kännas det som."

Träning: Det handlar mest om utbyte och information med väldigt många ryttarkollegor.

Viktigaste prylen i stallet: "Hästen!"

Bästa maträtten: En liten köttbit.

Bästa tv-programmet: "Min teve står fortfarande oinkopplad på golvet tio månader efter det att jag flyttade in..."

Förebild: "Sprinterstjärnan Usain Bolt, OS- och VM-guldmedaljör. Han är så extremt målinriktad. Han hade bara ett mål; att bli bäst, och sedan gör han det om och om igen."

Gör en ledig dag: Tar det lugnt och sover länge.

Motto: "Jag lever för dagen."

Skritt och skratt på framridningen i Antwerpen, här tillsammans med Daniel Deusser och ytterst Christian Ahlmann.

"Det finns alltid saker att förbättra. Jag försöker se varje tävling som ett nytt tillfälle att lära mig saker."

En viktig del i Henrik von Eckermanns sista steg mot den absoluta toppen har hästen Mary Lou spelat. Och ändå har ekipaget jobbat tillsammans under bara tio månader ungefär.

- Jag har en riktigt bra häst måste man säga. Mary Lou är extremt försiktig och har en otrolig inställning. Hon vill hela tiden vill komma ut felfri på den andra sidan. Det ska bli spännande att se henne under utomhussäsongen. Det blir en helt annan sak med större banor, vattenhinder och så vidare.

När Henrik väl hade bestämt sig för att starta egen verksamhet, ringde Karl Schneider - Mary Lous ägare och själv ryttare - och frågade om hans gård kunde vara intressant.

- Jag kände direkt att den var rätt för mig, säger Henrik.

- Stället är lättarbetat och trevligt. Nu har jag tre som arbetar åt mig, två hästkötare och en tjej som jobbar

med marknadsföring och kommunikation. Vad gäller hästägare har jag sex olika på mina tio hästar.

En av dessa är då stjärnan Mary Lou, som ju redan stod i stallet här, som en av Karl Schneiders hästar.

- Han sa att han kunde behålla henne om jag var intresserad. Jag provred och gillade henne, säger Henrik.

Kanske är det så att Henrik nu 2017 arbetat hårt och länge i den absoluta toppmiljön och samlat på sig massor av rutin, men också har hittat sitt livs häst? Framgångarna har kommit på löpande band.

- Världscupklasserna i Göteborg var viktiga. Tidigare hade jag inte kunnat planera tillräckligt bra för dem, men nu kunde jag satsa fullt ut. Jag hade finalen i åtanke redan när jag startade världscupsäsongen i Oslo. I de tre första kvaltävlingarna hade jag fyra fel, men kämpade på och kuskade runt i Europa. Det släppte för mig, men det är alltid små marginaler. Titla bara på den här helgen i Antwerpen, jag har egentligen ridit bra, men har fyra fel i var och en av de tre rundor jag ridit.

Världscupens final i USA sändes i svensk tv och tidsskillnaden gjorde ju att det blev under nattetid, så få svenskar följde von Eckermanns bedrift i livesändning. Men faktum är att bara en svensk tidigare har lyckats med det som Henrik gjorde nu - 2003 kom Malin Baryard Johnsson på en tredjeplats tillsammans med Butterfly Flip i Las Vegas.

Med svenske landslagskollegan Rolf-Göran Bengtsson.

- Jag började bra i finalen och visste att jag hade en häst som bara skulle bli bättre och bättre. Sista dagen krävdes en dubbelnolla och det var extra roligt när det funkade. När så Gregory Wathelet fick ett nedslag kändes det som att det nu var min tur att vara på rätt sida om strecket.

Men tro inte att "Henke" slår sig till ro. Det finns alltid hästar som ska ridas där hemma, nya tävlingar att planera inför och nya mål att uppnå. Den Nyköpingsfödde världsstjärnan verkar både avspänd och ytterst målmedveten på en och samma gång.

- Det är bara att jobba på. Det finns alltid saker att förbättra. Det handlar hela tiden om detaljer. Jag försöker se varje tävling som ett nytt tillfälle att lära mig saker. Jag vill höja lägstanivån.

En person som har följt Henrik von Eckermann över lång tid är landslagskompisen Peder Fredricson. Redan tidigt i karriären köpte Henrik en häst från Peders stall och tog lektioner. Nu är de båda med i den yttersta världstoppen.

- Henrik har en enorm drivkraft, det har han alltid haft. Han gör ingenting halvhjärtat, han går in hundra procent för det han gör, säger Peder Fredricson.

- Nu har han levat dagligen med den yttersta världseliten hos Ludger Beerbaum i över tio år. Det ger resultat. Henrik är väldigt organiserad och jobbar med detaljerna. Han är orädd. Man kan nog beskriva honom som två personligheter; under tävling är han väldigt

Hästkötaren en mästerlig medhjälpare

För att lyckas i ett mästerskap måste varje detalj stämma. Där har ryttaren sitt kanske största stöd i hästkötaren.

Malin Henlöv "groomar" åt landslagsryttaren Peder Fredricson och hoppas att i Göteborg få göra sitt första EM med honom och stjärnhästen H&M All In. Rutin från ett OS och två VM har hon redan.

- Dit reser man ofta bara med en häst och då har man inte lika mycket att sköta som vid "vanliga" tävlingar. Men under ett EM brukar det finnas kringklasser och i så fall tar man med fler hästar, säger hon.

- Jag har givetvis mitt jobb därför att jag älskar hästar. Men jag tänder till extra under mästerskap.

- Det värsta jag skulle kunna glömma vore en sadel eller ett speciellt trän. Hästkötarna är annars schyssta och lånar ut saker till varandra.

Men det finns en klar uppdelning mellan Peders respektive Malins ansvar - tävlingskavajen och slipsarna ska ryttaren själv ha koll på.

Malin kör oftast hästbussen själv och

backar obehindrat runt bland andra hästtransporter på trånga tävlingsområden. Peder Fredricson brukar ta flyget för att snabbt komma hem till familj och vardagsjobb med hästarna.

- Det är inte alltid så kul att köra längre sträckor ensam. Det värsta skulle väl vara att köra fast under en bro.

Malin Henlöv är 30 år och jobbar heltid hos familjen Fredricson på gården Grevlunda i Skåne. Hästkarriären började på ridskola i Södertälje och som 17-åring fick hon sin första häst som hon tävlade upp till 1,30-hoppning.

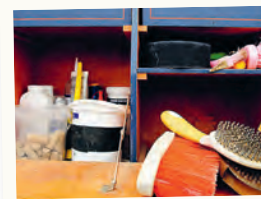
Malin myser i boxen med H&M Carat Desire.

Malins groomingbox

- Man vill ha sin egen borste med lagom längd och mjukhet. Här finns en vanlig borste, gummskrapa och ryktborste.

I det vänstra facket finns liniment och salvor för särskador.

- Det mesta använder jag sällan, men det är viktigt att ha med. Jag tar med baby-puder - under tävling tvättar man hästens ben ofta och då kan pudret hindra att huden blir irriterad. Hästgodis ska finnas med, men utan socker. Hovfett ska också packas, och solkräm till oss människor. Det är lätt att glömma, men helt nödvändigt en solig tävlingsdag.

Tre tänker till om EM

Höst & Ryttare tog ett litet mästerskaps-
snack med tre toppryttare från
Storbritannien, Sverige och Tyskland.

John Whitaker

62 år, Storbritannien

– Det finns så många goda ryt-
tare just nu så det finns säkert tio
ekipage som skulle kunna vinna.
Henrik von Eckermann kan vara en
vinnare eftersom han fortfarande ut-
vecklas tillsammans med Mary Lou.

– I vårt lag har OS-guldmedaljören Nick Skelton
pensionerat sig, men Ben Maher, Scott Brash och jag
själv kan bli ett bra lag.

– Sverige har den bästa publiken i världen. Jag ser
alltid fram emot att åka till tävlingarna i Göteborg.

Rolf-Göran Bengtsson

55 år, Sverige

– Nuförtiden är det svårare att
peka ut en vinnare. För 25 år
sedan var det ett fåtal som hade
chansen. Säger jag tio namn så är
det ändå inte säkert att jag får rätt.

Jag skulle helst vilja se Peder Fredricson
eller Henrik von Eckermann som vinnare, de är två
superstarka kandidater. I övrigt är vi väl tre, fyra
ryttare som slåss om platserna i det svenska laget.

– Sverige har en väldigt ung och entusiastisk publik
på ryttartävlingar och de flesta har en bakgrund
från ridskola och är väldigt kunniga.

Daniel Deusser

35 år Tyskland

– Så här tidigt är det svårt att tippa
Europamästerskapen som går i
augusti. Kanske kommer det någon
ny ryttare med en ny häst som blir en
vinnare?

– Min landslagskollega Marcus Ehning har
två bra hästar i Cornado och Comme il Faut och blir
säkert en av dem som man behöver se upp med.

– Det franska laget, som tog guld i OS i somras, är
fortfarande bra – jag tänker då kanske mest på
Pénélope Leprevost och Roger-Yves Bost.

– Är EM-publiken likadan som den jag känner till
från andra svenska tävlingar, så blir det bra! Publi-
ken är ung och entusiastisk, skapar en god atmosfär
och står alltid bakom ryttarna. Åskådarna i Sverige
kommer för att de älskar sporten och ryttarna.

MÖTE MED

Henrik von Eckermann

"Här har jag en riktigt bra häst, måste man säga. Hon är extremt försiktig och vill hela tiden komma ut felfri." Henrik von Eckermann om sin stjärna Mary Lou, här på väg för att hämta förstapriset i världscupens deltävling i Göteborg i februari.

Foto: Christophe Tanière/FEI

Sju snabba med Henrik

- ✓ Fälttävlan
- ✓ Stranden
- Hugo Simon
- ✓ Morgontidning
- Trav
- ✓ Stenmark
- Dressyr
- Alperna
- ✓ John Whitaker
- Kvällstidning
- ✓ Galopp
- Borg

uppe i sin grej, men privat är han väldigt avslappnad och glad, säger Peder.

Henrik von Eckermann föddes 1981 några mil norr om Nyköping. Alldeles nära sjön Båven ligger Ripsa där han växte upp med sin familj. Det fanns alltid djur på gården, bland annat två hästar, även om ingen i familjen tävlingsred.

- Jag provade alla möjliga sporter, spelade fotboll och gillade ishockey mycket. Mina föräldrar brukade alltid åka till Gothenburg Horse Show och jag följde med. Det gjorde att intresset växte.

- Efter ett ridläger i Mariefred bestämdes det att vi skulle köpa en ponny som hette Nissan. Jag red för tränaren Anna Ringborg och senare för Peder Fredricson. Jag var ingen stjärna som ponnyryttare eller junior, det var först under tiden som young rider som jag hade en tillräckligt bra häst för att lyckas. Chess hette den.

Det var just med Chess som Henrik tog sin första medalj. Året var 2002 och EM för Unga Ryttare gick i Köpenhamn. Det blev ett silver för laget. Kanske är det hans bakgrund från idrotterna fotboll och ishockey som gör att han håller sammanhållningen i ett lag högt?

- Jag gillar att rida i ett lag. Det är en speciell känsla som skapas, även om man inne på banan rider för sig själv.

Henrik lyfter också fram lag-bronset från EM 2013 i danska Herning som ett av sina bästa idrottsminnen. Laget möttes hela tiden av misslyckanden, men ingen gav upp. Angelica Augustsson red fel väg i en runda, Jens Fredricson fick fem nedslag i en annan runda, vilket gjorde att pressen ökade på de ryttare som fanns kvar.

- Trots att Jens hade missat så var han verkligen på hugget och peppade oss andra. Sen nollade han i sista rundan, berättar Henrik.

Som de flesta säsonger är 2017 späckad med tävlingar för de bästa ryttarna. Global Champions Tour startade i Mexiko City i april, Nations Cup är också i gång. Hur ser då planeringen ut för Eckermann och hans hästar?

- Min plan är att rida både nationshoppningar och

MÖTE MED

Henrik von Eckermann

Bra karl reder sig själv. Till tävlingarna i Antwerpen åkte Henrik von Eckermann utan hästskötare.

”Jag har en plan för varje häst, men samtidigt är det viktigt att ta en dag i taget.”

Global Champions Tour. Jag har en plan för varje häst, men samtidigt är det viktigt att ta en dag i taget.

– En av de jobbigare sakerna med långresor är allt pappersarbete och alla hälsointyg som ska följa hästarna. Själva flygandet går bra, det är inga problem. Peder Fredricson brukar tala om vikten av ett bra management för sina hästar. Vad är viktigast i samspelet mellan dig och Mary Lou?

– Det gäller att hitta en bra balans. Hon är en känslig häst som inte går direkt in i tävlingarna och presterar. Jag rider flera klasser för att hon ska få komma in i tävlingen, jag bygger upp hennes förtroende. Det är också viktigt att Mary Lou får pusta ut och inte pushas hela tiden. Det kanske kliar lite i fingrarna och man tänker att man skulle kunna vinna allt direkt, men det brukar bara slå tillbaka. Hela den här processen, med så många möjliga felskär, börjar hemma på gården tillsammans med tjejnerna som tar hand om henne. Det som händer på banan är bara kronan på verket.

Du verkar ständigt på språng, mellan vardagslivet hemma och de stora tävlingarna. Hur orkar du?

– Därför att jag tycker att det är så kul. Jag brinner för ridningen. Det som är viktigt för mig är sömnen. Är den bra kan jag jobba hur mycket som helst. Även om jag är jetlaggad så måste jag jobba vidare. Jag får se till att sova lite bättre nästa natt bara, sedan är jag fräsch igen.

För 13 år sedan lämnade du Sverige för jobb hos Ludger Beerbaum. Var befinner du dig om ytterligare 13 år?

– Då är jag i slutet av min karriär. Jag är en sådan

människa som ger 110 procent. Ridningen tar så mycket kraft och jag kommer att släppa tävlandet helt. Jag kommer att sluta från en dag till en annan.

– Men jag kommer säkert att vara kvar i hästbranschen. I vår sport kan man ju hålla på tills man ligger i kistan, om man får vara frisk...

Tävlingskvällen i Antwerpen börjar lida mot sitt slut. I sista klassen, en Grand Prix på 155 centimeter, rider både Peder och Rolf-Göran med en rivning på samma rättuppstående hinder. Henrik nollar med Cantinero och gör sig klar för omhoppning – vid 22-tiden.

Det finns något unikt och charmigt med ridsporten. Tanken att kunna råka på fotbollsstjärnan Zlatan Ibrahimovic vid en toalett på Manchester United-arenan Old Trafford, känns fjärran. Men ryttarna är en del av den stora folkmassan under en tävling och man kan se en ”civilklädd” Rolf-Göran Bengtsson ensam knalla in på den publika toaletten.

En lika privat Peder Fredricson sitter vid utgången och småsnackar med en ryttarkollega samtidigt som han väntar på skjuts hem till hotellet.

I omhoppningen visar britten Michael Whitaker (57 år) att en ”gamling” fortfarande kan vara snabbast och vinna. Och Henrik von Eckermann kan kvittera ut runt 140 000 kronor för sin fjärdeplats efter en ny nolla.

Efter midnatt börjar Henrik köra hästbussen hem mot Bonn igen.

Helgen efter är det tävlingar i Kina, i Shanghai. Och i augusti EM i Göteborg. 🐎